

ПРЕС КЛИПИНГ

13. новембар 2019.

НАСЛОВИ

Социјално-економски савет Крагујевца тражи забрану рада недељом у трговинској делатности (стр. 3)

Инфлација у Србији у октобру 0,1 одсто (стр. 3)

Најсиромашнији грађани као невидљиве жртве система (стр. 4)

Влаховић: "Више од 400 милиона радних места нестаће до 2030." (стр. 10)

КОМШИЈЕ ШТИТЕ ЗАПОСЛЕНЕ Радницима чије фирме иду у стечај пет плата од државе (стр. 11)

НЗС: За десет месеци с евиденције незапослених избрисано 138.142 лица (стр. 11)

Узбуњивач из Крушика: Фирма ГиМ и Берета улазе у Застава оружје (стр. 13)

Социјално-економски савет Крагујевца тражи забрану рада недељом у трговинској делатности

Социјално-економски савет Крагујевца упутиће председници Владе, министру трговине и републичком Социјално-економском савету, Иницијативу за забрану рада недељом у трговинској делатности сем на местима где је то неопходно, односно на бензинским станицама и у апотекама.

Пише: Бета

Како је саопштио савет, иницијатива је проистекла из чињенице да је положај запослених у трговини незавидан, да велики број запослених у тој делатности обавља посао са само два слободна дана у месецу, као и да не постоји ефикасан начин контроле њиховог радног времена.

При томе су, како се наводи, плаћени као да раде 40 часова недељно.

Овакво радно време, како се додаје, има „погубан утицај“ на живот запослених и њихових породица.

Посебно значајним савет је оценио податак од 200.000 запослених у трговинској делатности 70 одсто чине жене.

Како се наводи, у девет држава Европске уније постоји забрана рада недељом за трговине, а недавно је забрану увела и Црна Гора.

Инфлација у Србији у октобру 0,1 одсто

Инфлација у Србији је октобру 2019. године била за 0,1 одсто виша него у септембру, док у пређењу са истим месецом прошле године износи један одсто, саопштио је данас Републички завод за статистику.

Пише: Бета

Потрошачке цене у октобру су у просеку, у односу на децембар 2018. године, повећане за 1,2 одсто.

У октобру су поскупели одећа и обућа за 1,8 одсто, транспорт за 0,4 одсто, здравство и рекреација и култура за по 0,2 процента и ресторани и хотели за 0,1 одсто, док су цене у групи образовање пале за 0,1 одсто.

Цене осталих производа и услуга нису се битније мењале.

Најсиромашнији грађани као невидљиве жртве система

У Србији чак 1,8 милиона људи живи у ризику од сиромаштва, а око 500.000 најсиромашнијих међу њима који не могу да задовоље ни основне егзистенцијалне потребе ускраћени су чак и за могућност да промене свој тренутни положај због бројних проблема и дискриминација са којима се свакодневно суочавају.

Пише: Александра Поповић

Најсиромашнији слојеви становништва у Србији, социјално угрожени и дискриминисани у свим категоријама, уједно су и грађани којима је најтеже да остваре своја права, да добију било какву помоћ и буду равноправни чланови нашег друштва. Њима није доступно једнако квалитетно образовање, нису им доступне основне информације о њиховим правима, а бирократске процедуре удаљавају их и од минималних износа материјалне помоћи који су им намењени.

Најдрастичнији пример вишеструке дискриминације је припадница ромске националне мањине на тржишту рада – дискриминисана је зато што је жена, дискриминисана је зато што припада националној мањини, принуђена је да ради у лошим условима, углавном без основног образовања, а често је и самохрана мајка. Управо је оваквим грађанима најтеже да остваре и она основна права која су им формално загарантована јер не знају коме да се обрате, које формуларе да попуне како би добили социјалну помоћ, или их уопште нема у евиденцијама надлежних служби.

Међутим, овај најдрастичнији пример не значи да је број људи који се суочава са сличним проблемима у нашој земљи на нивоу ове националне мањине. Чак четвртина становништва наше земље је у ризику од сиромаштва, што најбоље сведочи о одговорности државе и власти за оваку ситуацију због неадекватних мера социјалне политике и неодговорног спровођења предвиђених мера које би требало да ублаже овај проблем.

Наиме, подаци Републичког завода за статистику (РЗЗС) из октобра ове године показују да је у ризику од сиромаштва током 2018. године било 24,3 одсто грађана Србије. Осим тога, наша земља има стопу ризика од сиромаштва већу од свих земаља ЕУ према најновијим подацима Еуростата. Просечан ризик од сиромаштва у ЕУ у 2018. години био је 16,6 одсто, а најближи нама били су Румуни са 23,5 одсто. По још ригорознијем критеријуму – ризика од сиромаштва и социјалне искључености – угрожено је чак 34,3 одсто људи у Србији.

Највеће жртве мера штедње

О положају управо овог дела популације говори Иван Секуловић, сарадник Фондације Центар за демократију, називајући их „невидљивим жртвама“ мера штедње. Секуловић указује да је последња економска криза нарочито допринела да се социјални положај појединих категорија становништва погорша док управо ти грађани остају „невидљиви“ за доносиоце одлука и оне који креирају политике.

„Социјална ситуација се нарочито погоршала после економске кризе када су уведене мере штедње а држава, наравно, највише смањила издвајања за јавне услуге. У јавности се тада највише причало о смањењу плата и пензија, али постоји велики део невидљивих жртава које сносе најтежи терет ових мера. Невидљиве жртве су сви они грађани који су ван главних токова интересовања политичких актера, не само владајуће партије него и опозиције. Све оно што нису места моћи – јавна предузећа, градски тргови, то је гурнуто на маргину. Причамо пре свега о руралним крајевима где је сиромаштво највеће, о малим предузећима, малим предузетничким инцијативама где не могу партијски интереси да се намире, па њихови проблеми зато и нису важни доносиоцима политика. А таквих грађана је, по званичним подацима, око пола милиона. Они немају никакву могућност да изађу из апсолутног сиромаштва, а још је већи број оних који ће можда сутра бити у тој групи“, упозорава Секуловић.

Проблем није само материјално сиромаштво, наглашава Секуловић, већ неправедни услови на тржишту рада.

„Ако неко обија прагове у потрази за послом, а све што добија јесте минимална плата, ужасни услови рада где им је и безбедност угрожена, онда ти грађани силом прилика процене да им је безбедније да буду корисници социјалне помоћи него да се упуштају у веома ризичне послове. Тако се повећава број социјално угрожених“, сматра Секуловић и додаје да истраживања показују да велики број грађана сматра да је једино што може да им помогне да промене свој социјални положај – „веза“ за посао, чланство у партији, лична познанства и помоћ моћника.

„Људи из сиромашнијих слојева могу релативно брзо да напредују једино ако су одани партији, а то није она врста покретљивости која је потребна друштву“, закључује Секуловић.

Улагање државе у образовање је кључна помоћ угроженима

Велики број социјално угрожених међу ромском популацијом остаје један од главних чинилаца високе стопе сиромаштва, сматра програмска директорка Центра за социјалну политику Гордана Матковић. Она истиче да је најбоље и једино дугорочно решење за смањење сиромаштва – квалитетно образовање. Када се говори о процедурама које су намењене томе да социјално угрожени остваре своја права, држава и систем праве помаке, сматра Матковић, али они су недовољни да би се говорило о побољшању положаја најсиромашнијих.

„Апсолутна стопа сиромаштва се у последњих неколико година није значајно мењала. Ако нешто желимо суштински и дугорочно да побољшамо у тој области ми као друштво морамо другачије да приступимо проблему ромске популације која је најугроженија, а обухвата један велики део популације која даје овакву стопу сиромаштва. То не може стандардним мерама да се реши“, указује Матковић. Она наглашава да на плану шире социјалне политике издвајања из буџета за социјалну помоћ никако нису довољна, али да би она могла бити већа тек када се и привреда развија и просечна примања постају већа.

„Када сагледамо објективно, није проблем само што је буџет мали него су ниске и плате и пензије и онда се не може очекивати да и социјална давања буду већа. Постоји нека логика да не можете дати социјалну помоћ која је изнад нивоа давања за доприносе уз минимални доходак. Ми свакако дугорочно морамо да подижемо ниво социјалне помоћи, али развој привреде, повећање плата и пензија и побољшање услова рада је предуслов који недостаје у тој слици“, наводи Матковић.

Она подсећа да једна од мера социјалне помоћи која у Србији не постоји, а била би јако значајна за све грађане, је и помоћ за становање, јер постоји веома велики број грађана који највећи део свог дохотка издваја за ове сврхе. Али најважнија мера за побољшање социјалне ситуације, оцењује Матковић, била би омогућавање квалитеног образовања за најугроженије слојеве становништва.

„Постоје бројни докази да је укључивање деце у систем образовања од раног узраста изузетно важно да би они достигли остале и имали равноправнији положај у друштву. За њих није довољно да образовање почиње са пет или пет и по година као за већину. Изузетно је важно да се за најсиромашнију децу из социјално угрожених породица обезбеди не само функција чувања већ и функција раног развоја кроз различите програме који не морају бити само образовни, и то што је могуће раније“, каже Матковић. Према њеној оцени, то је највећи пропуст социјалне политике у Србији, а примена оваквих мера додатно је отежана недостатком финансија и организације за такве програме.

„Проблем је што је финансирање таквих мера препуштено локалним самоуправама, а онда оне самоуправе које су најсиромашније немају средстава да обезбеде такве програме па заправо угрожена деца остају највише ускраћена. Нисам сигурна да имамо капацитет за такве мере, не само у смислу новца, већ и у организационом смислу. А то би била права активна помоћ“, закључује Матковић.

У зачараном кругу социјалне изолованости

Професор Факултета политичких наука Зоран Стојиљковић истиче да је сиромаштво, односно одуство социјалне кохезије последица скупа неколико фактора. То није само материјално сиромаштво, истиче он, већ и недовољно образовање, отежан приступ информацијама, заједно са непоседовањем знања о процедурама којима угрожени грађани могу да остваре своја права.

Све то води до потпуне социјалне изолованости најугроженијих грађана. Због свега овога, најсиромашнијима је и најтеже да промене свој положај.

„Тешко је очекивати да појединац у нашем друштву икада може да промени свој положај без неке организоване друштвене помоћи као што је бесплатна правна помоћ или удруживање у организације пензионера, синдикате и без помоћи медија и јавности. То је један зачарани круг у који упадате онога тренутка када немате довољне приходе, немате могућност приступа квалитетним информацијама и образовању, здравственим услугама, а имате посла са сложеним бирократским процедурама да бисте остварили икаква права“, објашњава професор Стојиљковић.

Као прве мере социјалне политике које би држава требало да предузме да помогне овим групама, Стојиљковић наводи повећање буџетских издвајања за различите облике социјалне помоћи, а онда темељну реформу образовног система која би омогућила и оним најугроженијим грађанима да равноправно учествују у друштву.

„Први корак је да држава издваја за социјалну политику и социјалну заштиту онолико колико је просек у Европској унији јер ми имамо и најмање износе, али и најмањи проценат новца за социјална давања у односу на укупни буџет. Држава мора да поведе рачуна шта су минимални трансфери против беде за људе који су без икаквог прихода, ту је много оних који су без икаквог основа да остваре приходе, значи говоримо о универзалном базичном доходу или социјалној пензији. Али без квалитетног образовања, без приступа квалитетним здравственим услугама и без развојне стратегије која ће омогућити да они квалификовани грађани раде и остану у овој земљи, ми смо само простор за јефтину радну снагу и из тога нема излаза“, упозорава Стојиљковић и подсећа да је Србија земља највећих друштвених неједнакости, што је, по његовој оцени, „катастрофална последица“ политика које су вођене претходних 30 година.

„То не може брзо да се промени али можемо да кренемо да радимо на томе. Део мог оптимизма је што светско тржиште рада утиче и на нашу земљу тако што одвлачи, не само интелектуалце већ и све категорије квалификоване радне снаге и ми ћемо под утицајем тог тржишта бити принуђени да нешто мењамо како бисмо зауставили ту појаву“, закључује Стојиљковић.

Професорка Економског факултета Јелена Жарковић Ракић сматра да је недостатак социјалне мобилности, односно могућност за пењање уз друштвену лествицу највећа системска препрека за социјално угрожене. Она истиче да се то дешава када немају сви исто право на образовање и здравствену заштиту.

„Детаљнија истраживања показују да је скоро половина од укупног броја незадовољених потреба за услугама лекара код нас концентрисана међу најсиромашнијим грађанима и онима са само основним нивоом образовања“, наводи професорка Жарковић Ракић. Она додаје и да би требало размислити о повећању износа социјалне помоћи за најугроженије и помагати да се они запошљавају.

„Корисници новчане социјалне помоћи, а то је сада негде око 250 хиљада људи, су најсиромашнији. Но, они су угрожени по више основа. Некада је у питању и инвалидитет, односно неспособност за рад, тако да они потпуно зависе од овог новчаног давања, које је иначе веома ниско, око 8.500 за појединца месечно. Половина од ових 250 хиљада корисника новчане социјалне помоћи су радно способни и за њих најбоље решење за излазак из сиромаштва јесте запошљавање уз помоћ Националне службе за запошљавање и образовних институција“, закључује професорка.

Социјалне карте осмишљене за спречавање злоупотреба, уместо за помоћ

Само једно од могућих решења за помоћ социјално најугроженијима је и увођење такозваних „социјалних карата“ што је мера коју Влада Србије најављује неколико година уназад, али се њено спровођење у више наврата одлагало. Последње обећање о социјалним картама дао је министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић у априлу ове године када је рекао да се очекује да ће систем социјалних карата у Србији заживети до 2021 године. Пре тога било је најављено да ће се ова мера применити до јуна 2019. године.

Израда социјалних карти подразумевала би евиденцију грађана кроз објединивање података ПИО фонда и Националне службе за запошљавање на једном месту, односно у државном Дата центру чиме би се социјална помоћ по аутоматизму исплаћивала најугроженијим грађанима, а посебан акценат је на спречавању злоупотреба, објашњено је у више наврата од стране државних званичника.

Ипак, концепт социјалних карти добија оштру критику Ивана Секуловића који оцењу ову меру као део новог правца у јавном управљању који се назива „њу ејд менаџмент“.

„То је концепт који долази из Сједињених Америчких Држава, а подразумева да државу треба водити као што се управља предузећем. Увођење социјалних карти у Србији је, онако како је то Влада представила, отворено ставило акценат на то да се спрече злоупотребе социјалне помоћи, а не да се олакша да грађани остваре своја права. Власт на тај начин прави још веће уштеде и уводи мере репресије уместо да помаже људима и утврди зашто постоји вишегенерацијско сиромаштво“, тврди Секуловић. Он истиче и да је ова мера посебно проблематична са становишта обраде података и прикупљања информација о грађанима које би власт лако могла да злоупотреби сачињавајући „регистар подобних и неподобних грађана“.

Уместо смишљања иновативних мера социјалне политике, Секуловић се залаже за примену постојећих обавеза које је Србија преузела и из бројних међународних декларација о правима грађана.

„За почетак треба да примењујемо оне прописе на које смо се обавезали међународним уговорима и декларацијама – као што је, на пример, обезбеђивање адекватног стандарда за жене на породилском одсуству, а не да доносимо законе који крше те декларације и то без одобрења јавности и грађана“, закључује Секуловић.

Зоран Стојиљковић указује да је мера увођења социјалних карти концепт који све власти периодично помињу, „извлаче из фиоке“ како каже професор, са претензијом да се задовољи и умири круг људи који су угрожени, али не и да се заиста решавају њихови проблеми.

„То се циклусно понавља и наглашава се да би се тиме спречиле злоупотребе социјалне помоћи, чега свакако има, али је кључнија ствар да то треба да буде мера којом би угрожени случајеви били социјално детектовани, да се оцени каква је реално социјална ситуација, а онда ће се показати шта је основни проблем. Тренутно не могу ни ти најтежи случајеви да се таргетирају, а камоли да се развија нека мрежа социјалне заштите која би покрила све оне који живе врло тешко, то је готово немогуће. То је читава ова категорија људи која зарађује мање од најчешће исплаћене плате од 42.000 динара“, истиче Стојиљковић и додаје да се не доводи у питање потреба да постоји одговарјућа документација, што би социјалне карте омогућиле, али да решавање основних социјалних проблема захтева много више од тога.

Јелена Жарковић Ракић сматра да социјалне карте јесу значајне за најсиромашније грађане јер они често одустану од подношења захтева због бројне документације коју морају да прикупе да би остварили право на новчану социјалну помоћ и дечији додатак. Међутим, и она истиче да то није довољно да се извуку из сиромаштва.

У Србији око 500.000 апсолутно сиромашних, док је 1,8 милиона људи у ризику од сиромаштва

У Србији се мери апсолутно и релативно сиромаштво. Апсолутно сиромашни не могу да задовоље основне егзистенцијалне потребе, што значи да им је угрожен чак и биолошки опстанак. На сајту Тима за социјално укључивање и смањење сиромаштва Владе Србије наводи се да „око пола милиона становника није у стању да задовољи минималне егзистенцијалне потребе“ према најновијим подацима из 2018. године. С друге стране, релативно сиромашни могу да задовоље основне егзистенцијалне потребе, али не могу да остваре животни стандард који је одговарајући у односу на друштво у којем живе. Стога релативно сиромаштво уједно представља и праг ризика од сиромаштва. Тај праг је у Србији нижи него у било којој чланици Европске уније. Према најновијим подацима, чак 1,8 милиона становника Србије живи у том ризику. Посебно забрињава податак да од тог броја чак 400.000 чине деца која одрастају, образују се и развијају у константном ризику од сиромаштва.

Мали проценат оних који знају за поједине олакшице

Још један проблем за најугроженије грађане је и чињеница да они често нису информисани о одређеним олакшицама које су им намењене. О томе најбоље сведочи податак да је само 100.000 од укупно 400.000 сиромашних грађана који су имали то право користило бесплатне киловате струје намењене за социјално угрожене током ове године, показују званични подаци Агенције за енергетику Србије.

Програмска директорка Центра за социјалну политику Гордана Матковић објашњава да је узрок малог процента искоришћености ове мере то што институције не обезбеђују адекватну

помоћ грађанима да искористе своја права. То је питање капацитета институција да обаве свој посао, наглашава Матковић.

* Овај текст настао је у оквиру пројекта „Невидљиви грађани – предрасуде и дискриминација као одраз стања једног друштва“ који спроводи Центар за професионализацију медија и медијску писменост (ЦЕПРОМ), а који је суфинансиран из буџета Републике Србије – Министарства културе и информисања. Ставови изнети у подржаном медијском пројекту и овом тексту нужно не изражавају ставове органа који је доделио средства.

Влаховић: "Више од 400 милиона радних места нестаће до 2030."

Извор: Танјуг

Председник Савеза економиста Србије Александар Влаховић каже да ће 400 милиона постојећих послова нестати до 2030. године, а да ће више од 260 милиона људи радити послове који данас не постоје.

Он је, на Међународној конференцији о будућем образовању, навео да се процењује да ће до 2022. године 48 одсто основних вештина, за било који посао, морати да се надогради. Већ се зна, како је рекао, да ће бити потребан виши ниво знања, боље вештине за сваког појединца.

"Хоћемо да имамо економију која је заснована на знању, тако да образовни систем мора да преузме кључну улогу у том процесу, као кључни фактор", нагласио је он.

Председник Светске академије уметности и наука Хјетор Гургулино де Соуза као посебан изазов истакао је недовољан број наставног кадра свуда у свету, као и да је велики број деце мимо образовног система.

Он је нагласио да је глобална потражња за високим образовањем, а да је фокусирана на стотине милионе студената у следећих 15 година.

Четврта Међународна конференција о будућем образовању трајаће два дана, а на сесијама учествује око 200 гостију из 30 земаља широм света.

Прва конференција је одржана у Берклију, САД, у октобру 2013, друга у Риму, Италија, у новембру 2017, и трећа у Рио де Жанеиру, Бразил, у новембру 2018. године.

КОМШИЈЕ ШТИТЕ ЗАПОСЛЕНЕ Радницима чије фирме иду у стечај пет плата од државе

Извор: Танјуг

Хрватски министар рада Јосип Аладровић предложио је измене Закона о осигурању радничких потраживања јер је закључио да тренутна заштита радника у стечајним поступцима није довољна.

Наиме, он се заложио за повећање обухвата радника који ће убудуће остварити право на исплату, као и продужење периода заштите, а очекује се да би то могло да ступи на снагу у другом кварталу идуће године, пише портал "новац.хр".

Важећем законом су, како се додаје, "покривени" радници којима је престао радни однос шест месеци пре отварања стечајног поступка, а период за који је осигурана заштита је три месеца пре отварања стечајног поступка, односно три месеца пре престанка радног односа.

Аладровић сада предлаже да буду обухваћени радници којима је радни однос престао десет месеци пре отварања стечаја и да се период заштите продужи на пет месеци.

Напомиње се да је заштита на бази тог закона по правилу и једина коју радници остваре у случају стечаја, с обзиром на то да је наплата остатка радничких потраживања тек око 22 одсто.

Како произлази из података Агенције за осигурање радничких потраживања, "због стечаја послодавца радници најчешће не примају плату око пет месеци".

Према информацијама на интернет страницама Агенције, у октобру су за радничка потраживања исплатили 809.989 куна (108,7 хиљада евра) за 72 радника, а уместо послодавца исплатили су део неисплаћених плата (укупно 102) у износу од 416.223 куне (55,9 хиљада евра).

НСЗ: За десет месеци с евиденције незапослених избрисано 138.142 лица

Аутор: Љ. Малешевић

Национална служба за запошљавање сваког месеца објављује статистички билтен о месечној стопи незапослености у Србији, а у оквиру њега и податке о брисанима с евиденције НСЗ-а према разлозима и трајању незапослености.

Из податека билтена НСЗ-а произлази да је у првих десет месеци ове године чак 138.142 лица избрисано због непридржавања законских одредби, а највећи број њих због тога што се нису на време јавили свом саветнику или се нису одазвали на позив за запошљавање.

Само прошлог месеца с евиденције незапослених у Србији избрисано је 15.171 лице, од чега 12.647 због тога што се нису редовно јављали Бироу рада, 1.980 зато што се нису одазвали на индивидуални разговор у НСЗ, 250 зато што на захтев НСЗ-а нису доставили доказ о активном тражењу посла, 232 зато што нису обавестили НСЗ о свакој промени која утиче на стицање или губљење права или обавезе најкасније пет дана од настанка промене, 63 зато што је одбило да прихвати понуђено учешће у програму активних мера запошљавања, као и 33 незапослена који су одбили додатно образовање и обуку. Брисани су и они који су одбили да прихвате одређено запослење, рад на одређено време...

Само прошлог месеца с евиденције незапослених у Србији избрисано је 15.171 лице, од чега 12.647 због тога што се нису редовно јављали Бироу рада

У протеклих десет месеци највише лица брисано је с евиденције НСЗ-а у јануару – 16.524, затим прошлог месеца, у мају – 14.147, фебруару – 13.570, септембру – 13.635, јулу – 13.533, јуну – 13.335, августу – 12.875 и априлу – 12.541.

Право на повратак

Незапослени који је из различитих разлога непоштовања законских одредби брисан с евиденције НСЗ-а, има право да се поново врати на њу, али под одређеним условима. Тако, незапослени који тражи посао, а брисан је с евиденције, има право опет да се на њу врати по истеку рока од шест месеци од дана престанка вођења евиденције. Изузетно, уколико је корисник новчане накнаде избрисан јер је обављао рад без закљученог уговора, има право да се поново уведе у евиденцију по истеку рока од девет месеци. Ако пак постоји оправдани разлог за нејављање, незапослени је дужан да се лично јави и обавести НСЗ одмах по престанку тог разлога. Међу њима су лични здравствени или разлози чланова породица, али и други оправдани разлози настали без воље и кривице незапосленог.

Током прошле године с евиденције НСЗ-а скинуто је укупно 594.656 лица, али је 115.695 избрисано због непридржавања законских одредби. У НСЗ-а објашњавају да, у складу са Законом о запошљавању и осигурању за случај незапослености, лица пријављена на Биро имају обавезу да активно траже посао, а да би то могли, мора им се утврдити индивидуални план запошљавања. Тим планом утврђују се и мере политике

запошљавања сваког незапосленог појединачно, он се обавезује на то да не одбија понуђено запослење, образовање и обуку, да се најмање једном у три месеца јавља послодавцима ради

разговора о послу, као и да се лично јавља НСЗ-у ради обавештавања о могућностима и условима запослења и посредовања, као и на сваки позив НСЗ-а.

Уколико незапослени који се пријавио на Биро рада без оправданог разлога не испоштује неку од својих законских обавеза према НСЗ-у, а то значи ако се не јави у законским роковима и на захтев НСЗ-а не достави доказе о активном тражењу посла или ако одбије понуђено посредовање у запошљавању, или се пак не јави газди ком је упућен, својом кривицом напусти активне мере зашошљавања ... аутоматски ће бити избрисан из евиденције.

Узбуњивач из Крушика: Фирма ГиМ и Берета улазе у Застава оружје

Аутор: ЈУ, извор: Бета

Узбуњивач из ваљевске фабрике "Крушик" Александар Обрадовић рекао је данас да приватна фирма "ГиМ" у сарадњи са једном италијанском компанијом, највероватније "Берета", планира да купи део капитала "Заставе оружја" у Крагујевцу.

Обрадовић је за лист "Данас" од среде казао да је стицајем околности био у прилици да од једног заступника компаније "ГиМ" сазна ту информацију.

Он је за "Данас" рекао да је у новембру прошле године, када се сазнало да Младен Петковић из "Крушика" долази на место генералног директора крагујевачке фабрике, звао синдикалне функционере "Заставе оружја" да их упозори "шта их чека".

У фабричком Синдикату су навели за тај лист да немају информације те врсте, али да их могућност да се "ГиМ", у сарадњи са неком другом компанијом домаћом или страном, појави као купац капитала "Заставе оружје", не би много изненадила.

Председник Синдиката у Застави оружју Драган Илић казао је за лист "Данас" да је прошлогодишњим усвајањем Закона о производњи и промету наоружања и војне опреме предвиђено да домаћи и инострани инвеститори могу да купе до 15 одсто капитала најзначајнијих домаћих војних фабрика.

"Њихово укупно учешће у власништву над предузећем не може да пређе 49 одсто, па је тако створен законски основ да ГиМ или нека друга домаћа или инострана фирма купи део капитала наше фабрике, против чега смо се ми прошле године снажно борили", рекао је за "Данас" Илић.